

Sygn. akt II K. 224/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: st.sekr.sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ----

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 roku

sprawy **Z. S.**

s. F. i Z. z domu D.

ur. (...) w O.

podejrzanego o to, że: w dniu 29 września 2015 roku w G.-D. w sklepie (...) na ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci portfela wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 200 złotych, dowodu osobistego, legitymacji ubezpieczeniowej oraz karty bankomatowej, tj. mienia o łącznej wartości 210 złotych na szkodę B. C.

tj. o przestępstwo z art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

ORZEKA:

I. przyjmując, iż Z. S. dopuścił się popełnienia czynu opisanego we wniosku o warunkowe umorzenie postępowania, tj. przestępstwa z art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i uznając, iż wina i społeczna szkodliwość jego czynu nie są znaczne na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec niego warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

II. na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od Z. S. świadczenie pieniężne w wysokości 400 (czterysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

III. zasądza od podejrzanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty sądowej oraz obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt II K 224/15

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2015 roku w G.-D. w sklepie (...) na ul. (...) zakupy robiła B. C. oraz Z. S.. Kiedy wyżej wymieniona stała w kolejce do kasy bezpośrednio za nią stał Z. S.. Powyższa zostawiła swój portfel przy kasie, a wyżej wymieniony zabrał go wraz z całą zawartością. W portfelu znajdowały się pieniądze w kwocie 200 złotych, karta bankomatowa, dowód osobisty, legitymacja ubezpieczeniowa. Wartość portfela wynosiła 10 złotych.

Z. S. w toku postępowania przygotowawczego naprawił szkodę poprzez zapłatę na rzecz B. C. łącznie kwoty 210 złotych.

Powyższy jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z emerytury w kwocie 2000,00 złotych miesięcznie. Zamieszkuje wspólnie z żoną w mieszkaniu wchodzącym w skład wspólności ustawowej małżeńskiej o pow. 40 m². Dotychczas nie był karany sędownie.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego k 9 , 38

- dane o karalności k 15

- dane osobo-poznawcze k 13

W toku postępowania przygotowawczego Z. S. przyznawał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu. Naprawił szkodę. Wyrażał wolę dobrowolnego poddania się karze. Prokurator skierował do sądu wnioski o warunkowe umorzenie postępowania wobec niego na okres próby wynoszący jeden rok wraz ze zobowiązaniem go do uiszczenia świadczenia pieniężnego na cel społeczny w kwocie 400 złotych i wniosł o obciążenia go opłatą i kosztami postępowania, który sąd uwzględnił. W swoich wyjaśnieniach oskarżony opisał okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa. Wyjaśnił, że w kolejce do kasy stała przed nim kobieta, która zapłaciła za zakupy i odeszła od kasy. Kiedy on podszedł by płacić, dostrzegł portfel zabrał go i włożył do swojej reklamówki z zakupami. Następnie wyjął z portfela pieniądze, a portfel z dokumentami wyrzucił do kontenera na śmieci. Z treści jego wyjaśnień w sposób niewątpliwy wynika, że wiedział, że wrzucając portfel do kontenera miał pełną świadomość znajdujących się w nim dokumentów.

Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu nie budziła żadnych wątpliwości. Nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania dlatego też nie wymaga szczegółowego uzasadnienia.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego w ocenie Sądu sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości w zakresie przypisanego mu w wyroku czynu polegającego na tym, że w dniu 29 września 2015 roku w G.-D. w sklepie (...) na ul. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci portfela wartości 10 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 200 złotych, dowodu osobistego, legitymacji ubezpieczeniowej oraz karty bankomatowej, tj. mienia o łącznej wartości 210 złotych na szkodę B. C..

Sąd uznając winę oskarżonego, na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec niego na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok, zobowiązał go do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 400 złotych oraz obciążył opłatą i kosztami postępowania, przychylając się tym samym w całości do wniosku prokuratora. Nadmienić należy, że oskarżony nie sprzeciwiał się temu wnioskowi. W ocenie Sądu wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne. Dotychczas oskarżony prowadził nienaganny tryb życia, w przeszłości nie popełnił żadnego przestępstwa, więc zasadnie można było snuć wniosek, że był to jednorazowy, nieprzemyślany incydent z jego strony, za który zresztą okazywał skruchę. Twierdził podczas składania wyjaśnień, że żałuje tego co zrobił. Przyznał się do zarzucanego mu czynu w całości, nie utrudniał postępowania karnego. Oskarżony prowadzi nienaganny tryb życia, aktualnie jest na emeryturze i z niej się utrzymuje. Popełnione przez niego przestępstwo miało jak się wydaje charakter jednorazowy i nieprzemyślany. Ponadto naprawił szkodę uiszczając na rzecz pokrzywdzonej kwotę łącznie 210 złotych, co też świadczyło pozytywnie o jego osobowości. Dotychczasowy tryb życia oskarżonego pozwalał w ocenie sądu na uzasadnione przyjęcie, iż w przyszłości nie wejdzie on w konflikt z prawem, a warunkowe umorzenie postępowania karnego będzie środkiem wystarczającym do osiągnięcia celów z zakresu prewencji indywidualnej i generalnej. Takie rozwiązanie stanowi również dla oskarżonego wyraźny sygnał ostrzegawczy o braku akceptacji ze strony wymiaru sprawiedliwości dla tego typu zachowań.

Jednak dla realnego odczucia przez oskarżonego, że popełnił on przestępstwo, a jego sprawstwo zostało w pełni wykazane, Sąd na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zobowiązał go do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 400 (czterystu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu z jednej strony jest to pewna dolegliwość, i taką rolę ma to świadczenie spełniać wobec faktu popełnienia przestępstwa, ale z drugiej z pewnością leży ono w możliwościach finansowych Z. S., który uzyskuje miesięcznie emeryturę w kwocie 2000,00 złotych. Sąd stanął na stanowisku, że zasądzenie świadczenia od oskarżonego na rzecz

tej organizacji wywoła u niego świadomość bezprawności swojego zachowania oraz konieczności przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Wysokość świadczenia nie jest rażąco wygórowana. Nie zrealizowanie świadczenia będzie w okresie próby mogło skutkować podjęciem postępowania karnego, a w konsekwencji wydaniem wyroku skazującego.

Uwzględniając wynik postępowania karnego oraz sytuację finansową oskarżonego, Sąd na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w (...)) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 siedemdziesięciu) złotych. Oskarżony osiąga dochody w wysokości 2000 złotych netto, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Uiszczenie przez niego wskazanych kwot nie narazi go zdaniem sądu ani jego najbliższych na istotny uszczerbek w utrzymaniu.